AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 6. CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, JANUARY 8th, 1930. LETO XXXII.—VOL.XXXII.

Slovenske vesti iz širne Amerike.

Umetniško razstavo Gregor Peruška v Pittsburghu je obiskalo kakih 500 oseb. Le deset slik je bilo prodanih. Vstopnine se je dobilo $90.00, za slike pa $628.00. Mr. Perušek je imel z razstavo kakih $250.00 stroškov.

V Chicagi bo Stavbinsko in posojilno društvo "Slovenski Dom" izdalo novo serijo delnic. Delnice se lahko tedensko ali mesečno odplačuje.

Na božični dan so mrtvega našli v njegovem stanovanju rojaka John Lipošek, star 44 let in rudar po poklicu. Izvršil je samomor s tem, da si je zadrgnil vrat s trakovi od čevljev. Lipošek je živel v Arma, Kans. Že pred šestimi tedni je poskušal samomor, toda se mu tedaj ni posrečil. Rahko zdravje je siromaka najbrž gnalo v smrt.

V Pueblo, Colo. je umrl rojak Andrej Rigler, doma iz Ribnice. Umrl je v umobolnici, v kateri se je nahajal že od leta 1921.

V Gilbert, Minn. je umrl Jos. Kern, star 63 let doma iz Brezega pri Kamniku. V Ameriki je bival 37 let. Zapušča ženo in odrasle otroke.

Čehi v Chicagi so povabili g. Svetozar Banovca, da bi sodeloval pri uprizoritvi opere "Hoffmanove pripovedke." G. Banovec se še ni odločil, če bo ponudbo sprejel.

Velik uspeh je imel s svojim koncertom g. Banovec v Bessemer, Pa. Do 500 ljudi je bilo v dvorani. Prišli so tudi iz sosednjih naselbin. Banovca je pri koncertu spremljala Miss Wahcic iz Clevelanda.

Pri fari sv. Štefana so odprli slovensko večerno šolo, v kateri se bo poučevala mladina v slovenskem jeziku. Obenem nastopi 19. jan. s koncertom Mr. Marian Šabec, ki je koncertni tenorist in produkt ameriške Slovenije, rojen v Jolietu. G. Šabec ima krasen glas.

V Farrell, Pa. je preminul rojak Anton Biček. Zapušča ženo in osem otrok. Ranjki je bil doma iz Vrhpolja, St. Jernej na Dolenjskem.

V Moon Run, Pa. je umrl rojak John Žust, star 64 let in doma iz Gornje Dobrave nad Škofjo Loko. V Ameriki je bival 25 let.

Sin se norčuje, ko je ubil lastnega očeta

St. Louis, Mo., 7. jan. Allan Schumm, 17 letni študent, ki je v nedeljo ubil očeta in nevarno ranil svojo mater, bo preiskan od zdravniških izvedencev, da doženejo, če je vse v redu v njegovi glavi. Ako je zdrav, tedaj pride pred sodnika, ako je bolan, ga pošljejo v bolnico za kriminalce. Na policiji je fant izpovedal, da je ubil očeta, ker je "to strašno zanimiv dogodek." Policija je mnenja, da je fant blazen, in da se mu je zmešalo v glavi, ker je preveč čital in študiral.

Osleparjena siromašna ženska, ki je hotela biti hitro bogata

Za zlatom in bogastvom vsakdo tišči, in v tej borbi, da postane človek hitro bogat, marsikdaj zgubi še to, kar ima. Na Broadwayu stanuje sirotna žena Mrs. Lukash. Celo svoje življenje je trdo delala in pridno hranila, tako da je njena bančna knjižica pokazala lepo svoto $1000. Živi duši ni črhnila o tem svojem bogastvu. Vsakdo jo je smatral za sirotno, staro ženico. Toda bližal se je usodni dan. Spoznala je srednje starega moža, ki je naredil dober vtis na njo. Mnogo večerov sta presedela skupaj in govorila zaljubljene besede. Tako je ženska ob neki priliki omenila, da je lastnica tisoč dolarjev, ker je znala, da to upljiva na moško srce. Pa je prišel možic nekega večera ves razburjen k njej in rekel: "Anuška, nekaj ti imam povedati, kar me že več tednov peče!" In Anuška misli, da jo bo vprašal za roko. "Ah," pravi mož, "tu imam kovček, v katerem se nahaja stroj, ki dela iz eno-dolarskih dva-dolarske bankovce. V enem tednu sva lahko milijonarja. Manjkajo mi samo dolarski bankovci." In Anuška je povedala, da ima tisoč dolarjev. In res, drugega jutra je šla v banko in dvignila ves denar v dolarskih bankovcih, katere je prinesla in izročila možu. Ta je obljubil, da se bo drugi dan vrnil. Anuška je pripravila dobro večerjo, kupila galono vina, predpasala si svež predpasnik in čakala — čakala, toda njega ni b'lo. Drugi dan je šla k policiji. Ta ji je povedala, da je nasedla sleparju. In Anuška je šla domov, spravila sveži predpasnik in se zaprla v kamrico, kjer je točila bridke solze radi hudobnosti ljudi.

Srebrna poroka 19. januarja v Eveleth, Minn.

Mr. in Mrs. Martin Shukle sta bila prijazna dovolj, da sta uredništvu doposlala vabilo za udeležbo ob priliki srebrne poroke, ki jo praznuje ta vzorni slovenski par v nedeljo 19. januarja, v mestnem avditoriju, v Eveleth, Minn. Prav iskrene čestitke pošiljamo paru ob priliki srebrne poroke in želimo še dolga leta zdravja, sreče in napredka.

Izdelovanje pive na ameriškem parniku

New York, 7. jan. Ko je danes dospel veliki ameriški parnik George Washington v to pristanišče, so dognali, da se nahaja na parniku pivovarna. Parnik je v Bremenu naložil več sodov pive, katerega je pa zmanjkalo sredi oceana. Potniki so se začeli pritoževati, toda v par urah so se jim obrazi zopet zjasnili. Na krovu se je nahajal neki nemški mojster za izdelavo pive in je naredil dovolj te šumeče pijače, da je trajala do ameriškega obrežja.

* Nevarno je zbolel bivši predsednik W. H. Taft, ki je predsednik najvišje sodnije.

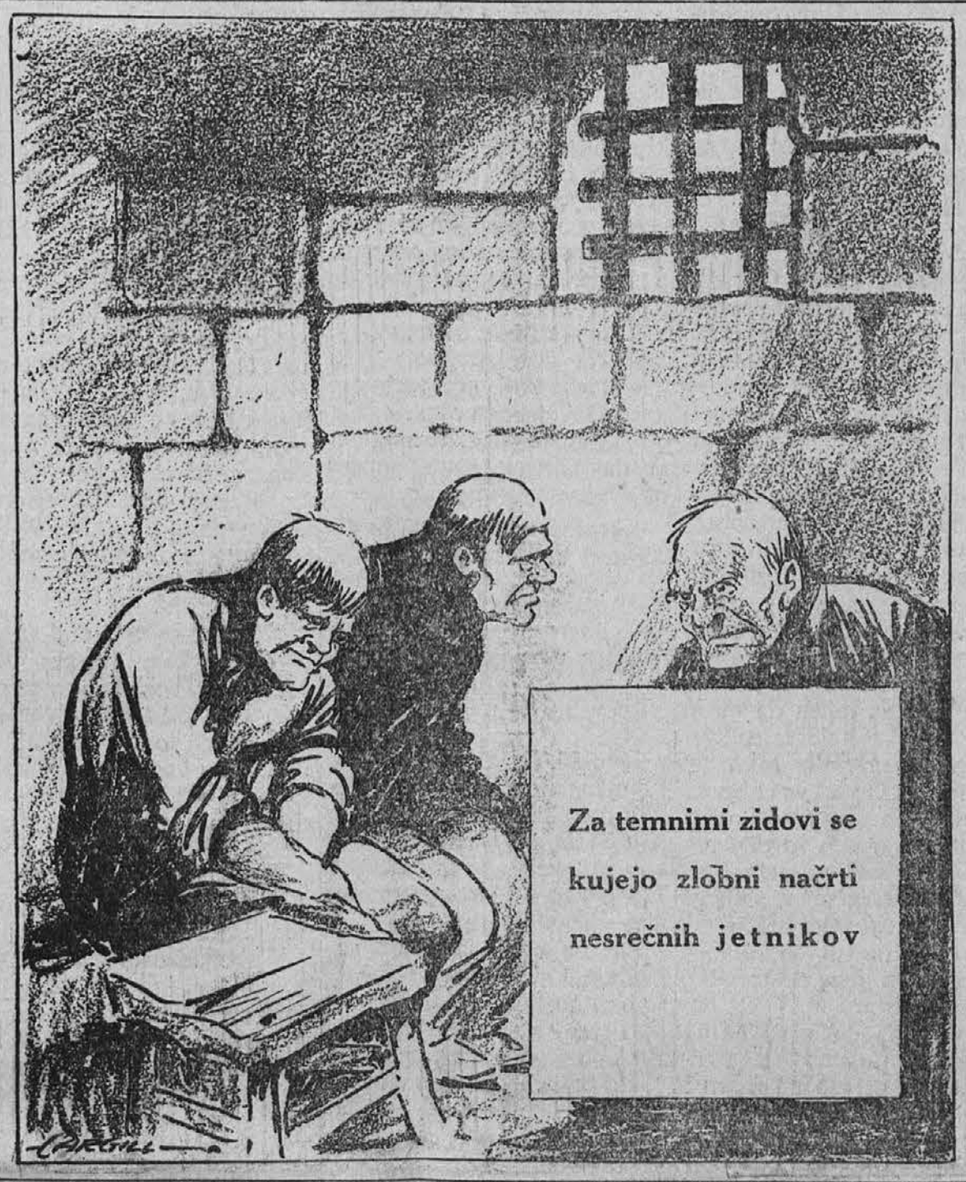

Councilman Mihelich v borbi za managerja.

Ko se je zbrala pretekli pondeljek večer mestna zbornica k prvemu zasedanju v letošnjem letu, in je dospelo v zbornico 11 novo izvoljenih councilmanov v zbornico, je takoj zbruhnil napad na mestnega managerja Hopkinsa. In bilo je dano našemu slovenskemu councilmanu John L. Mihelichu, da se je postavil v bran za managerja Hopkinsa. Mr. Mihelich je govoril: "Pred par meseci je bil odkrit v Clevelandu ogromen škandal glede nakupovanja mestnih zemljišč. Tedaj so ljudje sklenili, da gredo in očistijo mestno zbornico. Posledica je, da sedi danes 11 novih mož v tej zbornici. Gospod predsednik, imel sem največjo spoštovanje do vas, dokler nisem opazil, da vaše ime ni med imeni onih, ki podpirajo najboljšo vlado, kar jih je Cleveland imel. Čarter daje mestni zbornici pravico najeti in odstaviti managerja, toda meni se zdi, da je mala skupina ljudi to že prej sklenila narediti. Slabo je za mesto, če se zbere gotova klika ljudi in hoče zapovedovati, kaj naj zbornica naredi." Po teh besedah je navzoče občinstvo v dvorani glasno aplavdiralo Mihelichu, ki je zopet začel: "Spominjam se seje odbora te zbornice, ki je reševal plinsko vprašanje. Ta odbor je praktično odobril načrt, da se ljudem v Clevelandu zvišajo cene plina, ko je prišel manager Hopkins in protestiral. Imel je korajže dovolj, da je javno povedal, kaj misli. In ista skupina, ki je hotela zvišati cene plinu, sedaj intrigira proti Hopkinsu ter ga namerava odstaviti. Kadar dobimo boljšega moža kot je Hopkins, tedaj bom tudi jaz volil za njega, toda ker ga nimamo, in ker nam hočejo vriniti slabšega, tedaj mi je znano, da se bo manager boril proti omenjeni kliki, in ljudstvo v Clevelandu bo z njim." Ponovno ploskanje je dobil Mihelich po tem govoru. Angleško časopisje piše cele kolone o Mihelichu in prinaša njegovo sliko.

Novi uradniki

Dr. sv. Antona Pad. v Newburgu je izvolilo sledeče uradnike za 1930: predsednik Louis Gliha, podpreds. Jos. Globokar, tajnik Louis Hočevar, 9914 Elizabeth Ave., zapisnikar Anton Russ, blagajnik Frank Marinčič. Nadzorniki: Frank Perko Frank Novak st., Frank Glavič. Zastopnik za S. N. D. v Newburgu Dom. Blatnik in Anton Russ, zdravnik dr. A. J. Perko. Društvo ima prosto pristopnino prve tri mesece v tem letu.

Smrt Pavlovčiča

Frank Pavlovčič, ki je umrl v torej zjutraj, in o katerega smrti smo že poročali, je bil član društva Slovenec, št. 1, SDZ in član društva Cleveland, št. 126 SNPJ. Doma je bil iz fare Sv. Križa na Dolenjskem. Bolehal je na raku v želodcu. Ranjki zapušča soprogo Marijo, sinove Franka, Martina, Josipa ter dve hčerki, Mary Kordič in Karolina in enega brata Antona. Pogreb se vrši pod vodstvom A. Grdina & Sons v četertek dopoldne. Preostali družini naše iskreno sožalje.

Oproščeni delavci

Pet delavcev, ki so bili obdolženi, da so "hujskali" 1200 uslužbencev Briggs Mfg. Co. je bilo izpuščenih od policije. Protestirali so le proti znižanim plačam.

Obsojeni Atwater

Sodnik Ewing je znanega posredovalca med prodajalci mestnih zemljišč obsodil na dve leti zapora, toda sedeti mu ne bo treba v ječi, pač pa bo pod parolo. Atwater pa ni zadovoljen in trdi, da mu je državni pravdnik obljubil popolno svobodo, če bo vse izpovedal, kar ve. Toda Miller je mnenja, da Atwater ni vsega povedal, zato je sodniku priporočil parolo.

Čitalnica SDD.

Čitalnica S. D. D. na Waterloo Rd. je izvolila sledeče uradnike za 1930: preds. J. F. Durn, podpreds. Louis Dugan, tajnik Ciril Svetlin, blagajnik John Mandel. Nadzorniki: Louis Kaferle, Louis Tolar in Paul Žele. Književni odbor: Louis Dugan, Andrew Krizmančič, John Florjančič. Knjižničar Jos. Pesdirc. Zadnja seja je dovolila $150.00 za nabavo knjig in časopisov.

Da se pridrži manager

Mnogo voditeljev in upljivnih mož v Clevelandu je mnenja, da se skliče ogromni ljudski shod v Clevelandu, na katerem naj bi se protestiralo proti odstranitvi mestnega managerja Hopkinsa. Republikanski councilmani, ki imajo en glas večine ga mislijo odstraniti prihodnji pondeljek, ne da bi prej poiskali naslednika.

V bolnico

Nagloma je zbolela Mrs. Margaret Zugelj, 1115 Norwood Rd. Odpeljana je bila v Provident bolnico, 624 E. 103rd St.

V bolnico

je odpeljala Svetkova ambulanca v pondeljek večer Mrs. Louis Hoffart, 19050 Meredith Ave. Odpeljana je bila v bolnico sv. Aleša. Želimo ji skorajšnjega okrevanja.

Slovenski radio program so v nedeljo slišali celo v daljni Kanadi

Iz Hamiltona, Ontario, Kanada, nam poročajo rojaki: Vesela novica! Zanimivo je bilo slišati slovenski radio program v nedeljo, 5. januarja. Tu v Kanadi smo dobro slišali slovensko petje. Ves program je bil krasno sestavljen. Ah, kako hitro sta minili dve urici! Vesele so bile Hojerjeve polke in valčki! Kako lepo sta Mary Udovich in Josephine Lausche oddajali svoje melodične glasove! Ves program je bil v resnici dobro izpeljan, le žal, da je včasih tudi odvisno od vremena, da nekoliko zahrešči. Četverospev "Iz stolpa sem, mi zvon doni," je bila najbolj razločna, ta nam je šla do srca! Hvala vam lepa, vsem onim, ki ste pripomogli k slovenskemu radio programu! Poslušalca: John Hren in Joseph Vesel. . . Nadalje nam radio postaja WJAY naznanja, da je dobila brzojavke iz Wilmington, drž. Delaware, iz Harisburgh, Pa. in iz Milwaukee, Wis., da so tam dobili program v nedeljo. Kar je pač dokaz, da če je pravi instrument in se zna najti postajo, da se dobi slovenski program v okolišu 1000 milj.

Kongres se pripravlja za dolgo sezono

Washington, 7. jan. Kongres se je včeraj vrnil na delo po božičnih počitnicah. Takoj se je spravil na delo. Glavni predmet je colninska sprememba, ki bo še dalj časa zaposljevala kongres. V zbornici poslancev pa se pripravljajo na ogromno prohibicijsko debato. Nikdar ni bilo še toliko "mokrih" članov v poslanski zbornici kot sedaj. V bivših kongresih so mokri zbrali skupaj komaj do 70 glasov, sedaj pa jih imajo že nekaj več kot 100, in vsi so bojaželjni.

Albanski kralj Zogu nevarno zbolel

Berlin, 7. jan. Glasom brzojavk postaja bolezen albanskega kralja Zogu vsak dan bolj kritična. Kralj skoro samotno biva v svojem gradu v Tirani. Baje je dobil jetiko in raka v grlu.

Sulzmannova hči v zakon

Miss Eleanor, najmlajša hči councilmana Sulzmanna, se bo poročila s Charles Trivissono, ki je policist na 13. precinktu v Clevelandu.

Računi za plin

Plačajte račune za plin v našem uradu na 6117 St. Clair Ave. Zadnji čas je do petka, 10. jan. do pol sedme ure zvečer.

Coolidge za managerja

V več krogih mesta Clevelanda se je slišalo in resno nasvetovalo, da če odstopi manager Hopkins, da se imenuje Calvin Coolidga za managerja.

Drage volitve

Okrajni komisarji so dovolili volivnemu odboru $445,000 za stroške v letu 1930. Da, tudi volitve so drage.

Avto žrtve

Pet oseb je bilo letos v Clevelandu že ubitih od avtomobilov, dasi se je leto šele komaj pričelo.

Radio program, nedelja 12. jan.

V nedeljo, 12. jan. se priredi potom WJAY radio postaje v Clevelandu sedma serija slovenskega radio koncerta. Koncert bo trajal eno uro, od 2. do 3. popoldne. Ta koncert je pripravil g. Louis Belle, in nastopil bo zbor poznanega pevskega društva "Zarja," pod vodstvom Mr. Ivanusha. Sledeče točke so pripravljene za koncert:

1. Slovenski trio.
2. "Urh, grof celjski," in sicer otvoritveni zbor s solospevi. Solospeve proizvajata Vatro Grill in Jos. Birk Jr. Dvospev Louis Belle in Antoinette Simčič.
3. Četverospev iz 3. dejanja. Pojejo Antoinette Simčič, Mary Ivanush, Louis Belle in Vatro Grill.
4. Zaključni zbor s solospevom, Frank Plut.
5. "Luna sije," narodna, iz "Rozamunde," Frank Plut.
6. "Cvetočih deklic prsa bela," solospev, Frank Plut.
7. "Kazen," moški kvartet, Belle, Plut, Jančič in Lazar.
8. "Jaz pa za eno deklico vem," isti kvartet.
9. "Ti si urce zamudila," poje Mary Ivanush.
10. "Oj z Bogom, ti planinski svet," mešan zbor društva Zarja, solospev Louis Belle.
11. "Delavski pozdrav," moški zbor dr. Zarja.
12. Slovenski trio.
13. "Spominek," tenor in bariton, Belle in Plut.
14. "Domovini," solospev L. Belle.
15. "Pod okencem," solospev Louis Belle.
16. "Na tujih tleh," poje Mrs. Ivanush in Plut.
17. "Ribniška," kvartet, Belle, Plut, Jančič in Lazar.
18. "O ja, zmiraj vesel," isti kvartet.
19. Slovenski trio.

Na piano spremlja pevce Miss Mary Grm. Oznanjevalec Ralph Danilo.

Obrežni stražniki so pijančevali

New London, 7. jan. Pred vojaško sodnijo v tem mestu je danes nastopilo 10 obrežnih stražnikov, ki so obdolženi, da so iz nekega zaplenjenega parnika ukradli večjo množino žganja, nakar so se napili. Vsega skupaj je bilo aretiranih 39 obrežnih stražnikov, vsi obdolženi enakega zločina. Ako bodo v Washingtonu potrdili razsodbo vojaškega sodišča, tedaj bo dobil vsak obrežni stražnik 60 dni zapora, nakar bodo najbrž nečastno odpuščeni iz službe.

Ali se bo štrajk šivilj morda poravnal?

Mogoče je, da se zna generalni štrajk šivilj v Clevelandu v kratkem poravnati. Važne konference zastopnikov delavstva in kompanij so naznanjene za danes popoldne.

⊙ V nedeljo je praznik sv. Družine.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays
NAROČNINA:

Za Ameriko, celo leto .....$5.50 | Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko, pol leta .....$3.00 | Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljatve naslovite: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 6. Wed. Jan. 8th, 1930

Londonska konferenca prinese krizo?

V kratkem se prične v Londonu konferenca, pri kateri bodo govorili zastopniki pet velesil, in sicer Anglije, Zedinjenih držav, Francije, Italije in Japonske. Gre se radi razorožitve na morju. Vojne mornarice raznih držav pogoltnejo vsako leto ogromne svote denarja.

Vojna ladja, oklopnica, velja danes do $25.000.000. In v desetih letih je taka morska pošast že nezmožna za nadaljno službo, razven, ako se jo temeljito ne popravi, kar velja od deset do petnajst milijonov dolarjev, dočim znašajo stroški vsako leto za vzdrževanje take ladije najmanj dva milijona dolarjev na leto.

Raditega se je pojavilo gibanje med velesilami, da se nekaj tozadevno ukrene, in se ustavi, oziroma vsaj omeji gradnja enakih vojnih ladij. Med zastopniki velesil pa prevladuje zelo različno mnenje glede razorožitev, ker ima pač vsaka velesila drugačne interese na razorožitvi.

Mogoče je, da se bo vseh pet velesil zedinilo in sprejelo pogodbo, ki bo vezala vse države enako, mogoče je, da bo nastal sporazum samo med Zedinjenimi državami, Japonsko in Anglijo, mogoče pa je tudi, da bo nastal sporazum samo med Anglijo in Ameriko.

Seveda je očividno, da bi bil najboljši sporazum, ki bi vezal vseh pet velesil enako. Ameriški zastopniki so se celo izjavili, da ne bodo z nobeno drugo pogodbo zadovoljni, razven če bo podpisana od vseh pet velesil.

Toda prilika, da se naredi sprava med petimi velesilami, je zelo malenkostna, kajti ako se druga velesila ne bo ustavljala, bo oponirala Francija. Francija na vsak način zahteva submarine, dočim ostale velesile zahtevajo, da se submarini popolnoma opustijo.

Francija tudi ne zaupa popolnoma Londonu. Francoska vlada smatra, da londonska konferenca ni obvezna za Francoze, pač pa le mednarodna konferenca v Genevi. To pa iz vzroka, ker Francija ve, da ne bo imela na londonski konferenci zastopnikov ostalih velesil za seboj, dočim na mednarodni konferenci v Genevi podpirajo Francijo enoglasno vsi njeni zavezniki.

Eden izmed glavnih vzrokov, da Francija se ne more strinjati z ostalimi velesilami, ker so slednje mnenja, da je Francija upravičena do enakega števila vojnih ladij kot Italija. Francija se smatra za nekaj več kot je Italija in zahteva za sebe posebno število vojnih ladij, dočim smatrajo Francozi Italijo kot državo nižje vrste. Na drugi strani pa Italija nikakor ne bo opustila svoje prve zahteve, da kolikor se dovoli Franciji, se mora ravno toliko dovoliti Italiji.

In tu zna priti do krize. Gre se radi gospodarstva na Sredozemskem morju, za katerim gospodstvom gre Italija ravno tako resno kot Francija. Zato Italija niti Francija v te moziru nikdar ne bo popustili.

Zedinjene države in Anglija nima nobenih posebnih koristi na Sredozemskem morju. Francija in Italija se potegujeti tam za prvenstvo. Japonska je nevtralna.

Zanimivo pri teh dogodkih je, da vlada popolen nesporazum med velesilami v trenutku, ko hočejo delovati za bodoči mir. Vendar so enake konference koristne, da se izmenjajo različna mnenja, in da se pripravijo tla k boljšemu sporazumu v bodočnosti, ko ljudje enkrat zvedo, kdo si in kaj si in kaj želiš.

D O P I S I

Cleveland, O. — Naznanjam vam, da smo poslušali slovenski radio program in da smo bili zelo očarani in veselo presenečeni, ker kaj takega nismo pričakovali.

Hojer orkester je bil pa že tak, da bi bili kmalu noge izgubili, ko nam je zaigral tisto Ribniško.

Hvala tudi Mitzi Grdina, ker ona je kakor rojena za radio speve; posebno naša mladina jo kaj rada posluša.

Hvala tudi našim slovenskim pevkam, Misses Josephine Lausche in Mary Udovich. Te so nam pa že tako priljubljene, da bi jih radi poslušali na vsakem radio programu, če bi bilo to le mogoče!

Lepa hvala tudi Mr. Louis Grdini in tudi Mrs. Zrimšek, Blatnik, Žagar in Mr. Kogoju.

Dalje ne moremo drugače, kot da pohvalimo tudi Grebenčev orkester in solista Mr. King-a, ki je bil na pravem mestu.

In končno najlepša hvala vsem, Ameriški Domovini in slovenskim trgovcem, ki so pripomogli, da imamo slovenski radio program. — Hvala dr. William Lausche-tu, Primož Kogoju in oznanjevalcu Ralph Danilo-tu!

Spoštovanjem,

Anton in Mary Gainar in družina, Frank Ahčin, Mary Laurich, John Dežman, Josephine Laurich, Mici Laurich. Helen Dežman.

Cleveland, O. — G. urednik: — Aha, g. urednik, zdaj smo pa skup. Na radio je bilo rečeno, kdor ugane to, da dobi nikelj nagrade, zato pa zahtevamo vsak en nikelj. Bilo nas je osem odrastlih, in vsi smo uganili, da je bil komad, ki ga je zaigral dr. Lausche na klavirju, "Holzhacker Marsch."

All right! Bomo pa prišli po tiste niklje, toda bojimo se, da ne bo prevelike gneče. Toda naj bo konec o teh nikljih!

Najprej se moram zahvaliti vsem pevcem in pevkam sploh, ki so res dovršeno pegla glasu in velike kolegijalnosti pri praški, ljubljanski in zagrebški operi ter zelo popularna v višjih krogih in visoko čislana pri delovnem razredu.

V New Yorku je imela koncert, ki je bil velik uspeh. — Kritika v "Glasu Naroda" se zelo laskavo izraža glede njenega umetniško treniranega glasu ter jo toplo priporoča tudi drugim slovenskim naselbinam.

Prišla je med nas, da nam zapoje svoje umetniške pesmi in nam obudi spomine naših mladinskih let.

Umetnica Zora Ropasova, ki si zdaj v naši sredini, bodi nam iskreno pozdravljena in bodi tudi uverjena, da Te bomo razumevali, ko nam boš dala slovensko besedo v svoji umetniški pesmi. Vedi, da nam je domovina vedno globoko v srcu in z odprtimi rokami Te sprejemamo v naši naselbini, kot interpretorico naše slovenske pesmi. Želimo, da bi se počutila med nami naša, ker mi smo ponosni na svoje umetnike.

Za dramatično društvo "Anton Verovšek,"

Joško Penko.

li, toda nam je najbolj ugajal kvartet pod vodstvom g. Primož Kogoja: Iz stolpa sem mi zvon doni. Dasi nisem pevec, poznam to pesem iz svojih mladih let in vem, da je ena najlepših naših pesmi.

To je že naš šesti slovenski program, in ta je bil najboljši, kar sem jih dozdaj slišal. Tako finega slovenskega petja še nisem slišal kot v nedeljo. Omenim naj tudi to, da hodim radio poslušat k svojemu sosedu Mr. Mlinarju, kjer se vedno prav dobro in po domače zabavamo.

Omenim naj še to, da naj naše slovenske pesmi mogočno done po Združenih državah pod vodstvom Mr. Primož Kogoja.

Naročnik.

Koncert umetnice gospodične Zore Ropasove

Vabilu dramatičnega društva "Anton Verovšek" se je odzvala naša umetnica, operna in koncertna pevka Zora Ropasova, ki je angaževana pri državni operi v Ljubljani ter priredi dne 12. januarja ob 7. uri zvečer v avditoriju Slovenskega Delavskega Doma koncert z bogatim in izbranim programom.

Če prihaja kdo med nas iz stare domovine, ga želimo spoznati, kdo je, in kaj nam prinaša.

Umetnica Zora Ropasova je sodelovala pred svojim odhodom v Ameriko pet let pri državni operi v Ljubljani in nastopala je v velikih in glavnih vlogah. Je učenka splošno znanega mojstra in velikega umetnika v pevski glasbi, g. Matije Hubada. Poseduje močan, tehnično izvežban kontra-alt. V solo petju je absolvirala koncerte v Pragi, Zagrebu in drugih večjih mestih s popolnim in velikim uspehom. Priznana je v inozemstvu in v Jugoslaviji kot velika umetnica. Ona je hčerka Dolenjske, iz zelo ugledne in poznane rodbine Ropasove; brat ji je zdravnik v Novem mestu, sestra je pa profesorica. Je visoko izšolana, simpatična in inteligentna dama. Je zelo prikupljiva ter se zna prilagoditi vsaki pošteni družbi in si pridobiti popolno zaupanje. Je odkritega in lepega značaja, vsa srečna v družbi iskrenih prijateljev. Umetnica je zelo priljubljena radi svojega lepega glasu in velike kolegijalnosti pri praški, ljubljanski in zagrebški operi ter zelo popularna v višjih krogih in visoko čislana pri delovnem razredu.

V New Yorku je imela koncert, ki je bil velik uspeh. — Kritika v "Glasu Naroda" se zelo laskavo izraža glede njenega umetniško treniranega glasu ter jo toplo priporoča tudi drugim slovenskim naselbinam.

Prišla je med nas, da nam zapoje svoje umetniške pesmi in nam obudi spomine naših mladinskih let.

Umetnica Zora Ropasova, ki si zdaj v naši sredini, bodi nam iskreno pozdravljena in bodi tudi uverjena, da Te bomo razumevali, ko nam boš dala slovensko besedo v svoji umetniški pesmi. Vedi, da nam je domovina vedno globoko v srcu in z odprtimi rokami Te sprejemamo v naši naselbini, kot interpretorico naše slovenske pesmi. Želimo, da bi se počutila med nami naša, ker mi smo ponosni na svoje umetnike.

Za dramatično društvo "Anton Verovšek,"

Joško Penko.

Velika proslava društev št. 23, 27 in 45 S. D. Z.

Dne 23. febr. t. l. priredijo tukajšna skupna društva veliko prireditev v obeh dvoranah SDD, in sicer z sortiranim programom; pričetek ob 7. uri zvečer. Po programu ples v spodnji dvorani.

Ker se ravno nahajamo v 20-letnici obstoja naše domače organizacije SDZ, je torej tudi naš namen, da proslavimo to čim impozantnejše.

Na programu bodo godbene točke kot: deklamacija, živa slika, govori, in drugo. In obenem se s tem konča tudi kampanja, katero so ta društva vršila zadnje tri mesece. Torej bo tudi skupen sprejem vseh teh novih članov za časa kampanje.

Torej se cenjenemu članstvu na tem mestu priporoča, da ne zamudi te prilike, ker skupna društva niso imela še v svoji zgodovini kaj sličnega. Opozarjamo vse člane kot članice teh treh društev, da ste vsi do zadnjega navzoči pri tej prireditvi. Enako apeliramo na vsa sosedna društva, kot na članstvo SDZ., da nas na omenjeni dan posetite, ker kot sem že omenil, je to leto jubilejno za našo domačo organizacijo, in kot smo ji dali življenje zadnjih dvajset let, dajmo si ob tej priliki dušk, da želimo enako še dalje rasti in napredovati.

Vstopnina bo nizka; vsi boste imeli priliko se zabavati, in prisostvovati pri lepem programu za 50c. Rezervirajte si vstopnico že sedaj pri članih gori omenjenih društev. Glejmo, da napolnimo dvorane S. D. D., da triumfiramo tako za našo napredujočo SDZ.

Med tem pa, ko smo še vedno v kampanji, glejmo, da izkoristimo priliko, in tako pridobimo še vsak nekaj novih članov, da nas bo čim večja armada.

To bo najlepše delo, katerega morate izvršiti ob priliki 20-letnice SDZ., da pojačite vrste članstva. Naj bo v početku tega leta naša obljuba, da vsak iz med nas pridobi enega člana v SDZ. In na uspeh sličnega dela bomo z lepim veseljem zrli koncem leta 1930., ko se konča jubilejno leto.

Vsa društva naj izrabijo to priliko, in gredo v tem smislu naprej.

Več o splošnem programu, kot prireditvi, opišemo še pozneje.

To naj bo le opozorilo, da si ta dan rezervirate, da boste navzoči na ta dan.

Ne pozabite 23. februarja!

Za odbor predpriprav
tajnik dr. štev. 27.

Koncert gdč. Zore Ropasove in drugo

Kot je bilo že parkrat poročano, da priredi gdč. Z. Ropasova svoj koncert, in sicer v nedeljo 12. januarja v Slov. Delav. Domu.

Za ta koncert vlada jako veliko zanimanje, in želeti je tudi da bi gdč. Ropasova imela najlepši uspeh, ker brez dvoma ima fin glas, in ljubitelji slovenske pesmi bodo imeli ponovno enkrat lep večerni užitek od naše umetnice gdč. Ropasove.

Upam, da je predstavljena dovolj naši javnosti, ker so jo nekateri dopisniki že predstavili; edino naša zavezba naj bo, da jo gremo poslušat, ker čimbolj bomo napolnili dvorano, z veselejšim čustvom nam bo gdč. Ropasova pela. Torej upam, da se bo sleherni Slovenec kot Slovenka, brez razlike, kateri čuti še slovensko, in kateri še ljubi slovensko donečo pesem, odzval koncertu gdč. Ropasove.

Koncert se vrši pod avspicijo dramskega društva "Anton Verovšek." In je v ta namen tudi odstopilo dvorano. Poleg tudi sodeluje Čitalnica SDD. Da boste imeli lep užitek od umetniško proizvane slovenske melodije, vam za to jamči gdč. Ropasova. Torej vsi na koncert v nedeljo v avditorij Slov. Delav. Doma, ob 7. uri zvečer.

V petek zvečer je čitalniška seja, in kot je bila zadnja posečena, bi bilo želeti, da bi bila tudi ta. Sklepe in cilje, katera si je čitalnica upostavila, bo treba sedaj izvršiti. Zato je priporočljivo, da vsi čitalničarji in čitalničarke ste gotovo navzoči na tej seji v petek večer.

Čitalnica bo tudi priredila predavanje, in sicer z 24. jan. ob 7:30 zvečer. Na vabilo Čitalnice za prvo predavanje se je odzval naš slovenski pesnik, g. Ivan Zorman. In on je zelo poznan kot dober predavatelj, posebno še za predment, kateri je pri nas potreben, namreč o slovenski književnosti, in naših čitalnicah.

Upamo, da ker je to prvo predavanje od strani čitalnice, in tako nismo imeli v naši naselbini že nekaj let nikakega predavanja, da bo dvorana nabito polna. Vstopnina je brezplačna; torej ste vabljeni vsi in vse, brez razlike, da se temu predavanju odzovete.

Drugo predavanje se bo določilo na prihodnji petkovi seji, torej je ravno tako dobro, da ste na seji navzoči, in boste tudi sugestirali svojega predavatelja in tako dalje.

Namen čitalnice je, da priredi po zmožnosti predavanja vsaki mesec eno za to sezono.

Na 15. t. m. se otvori konferenca ali delniška seja S. D. D. Je tako tudi dobro, da smo vsi navzoči, katerim je še Dom pri srcu. S tem bomo imeli tudi priliko slišati napredek tega iz minulega leta in tako začrtali nova pota dela za tekoče leto.

Pa še drugič kaj.

J. F. Durn.

ČUDNA NAVADA

Bos smeš v Indiji koga v zadnjico brcniti, obut pa ne. Med Indijci je namreč splošno razširjeno mnenje, da je največja žalitev, če se koga dotakneš z žal namenom s svinjsko kožo. Človek, ki je prišel v tako dotiko s svinjsko kožo, se bo po smrti še enkrat rodil, toda v kasti (socialno pleme) brezpravnega ljudstva kot parijec. Takšno je splošno razširjeno mnenje.

Lov na srnjake

(Piše **Louis Hoffart**)

Konec

Čarli nas je vodil po takih dolinah in strminah, da bi se bila še koza ubila, če bi hodila tod. Lov na ta dan je bil najtežavnejši, obenem pa najzanimivejši. Vsega skupaj smo napravili sedem gonj. Videli smo veliko srn in srnjakov, pa smo napravili tako, da smo srne pustili, srnjake pa falili.

Do Maksa so prišle kar tri srne naenkrat. Povohajo ga, ena se mu prav prijazno nesmeje, potem pa se izgube v gozd počasi in flegmatično. Pri peti gonji je prišel dvema našima lovcema na strel velik, lep srnjak. Ustrelila sta oba naenkrat, srnjak je visoko poskočil in se zgrudil na tla, zadet v vrat. Pozneje smo videli, da je imel veliko rano v vratu, kot da bi bil dvakrat zadet v isto mesto. Imen teh dveh srečnih lovcev ne povem, ker sta oba naenkrat streljala, pa se ne ve, kateri ga je zadel. Torej nočem enega poveličevati, drugega pa poniževati. Glavno je, da sta oba srnjaka padla pod svinčenkami lovcev Euclid Rifle kluba.

Srnjak je tehtal 185 funtov in vzelo nas je dve uri in pol, predno smo ga po snegu privlekli do avtomobila. Prišli smo ob devetih zvečer v kempo, izmučeni do smrti, vendar veseli, da bomo lahko peljali domov dva srnjaka.

V sredo zjutraj se poslovimo od prijazne Plutove družine. Vsem je bilo nekam težko pri srcu, ker smo bili postali kar nekam domači. Kar nobene prave besede nismo mogli spraviti iz ust, v zahvalo za vso postrežbo. Zato izrekam sedaj v imenu svojih lovskih tovarišev in v imenu Euclid Rifle kluba najprisrčnejšo zahvalo Plutovim in njihovim fantom in tudi onim fantom, ki so bili prišli iz sosednje kempe nam pomagat, ker ste nas tako prijazno sprejeli in nam ves čas tako prijazno stali na strani. Posebno se zahvaljujemo Mrs. Plut, ki je tako izborno skrbela za naše vedno lačne želodce in nas je, po domače rečeno, prav pošteno razcerkljala. Zdravi ostanite in na svidenje!

Vožnja proti domu je bila jako imenitna. Vse je gledalo in občudovalo naše srnjake, ki smo jih imeli privezane zunaj na avtomobilih. Mi smo se pa držali, kakor generali, ki so dobili svetovno vojno. Vožnja je trajala sedem ur in se nismo ustavili prej kakor pri rojaku Mahu, blizu Madisona, Ohio, kjer smo si privezali svoje duše z dobrim ohijčanom. Ker smo bili suhi, smo vprašali Mrs. Mah, če nam da kaj na naše brade. Pa se je Mrs. Mah odrezala, da taki lovci kot smo mi, ne plačajo nič, in lahko pijemo na njen račun magari ves teden. Seve, nismo se mogli odzvati temu prijaznemu vabilu, da bi ostali tam ves teden, ker so nas doma že naše ženice težko pričakovale.

Ni nas vzelo dolgo, in bili smo doma. Napravili smo imeniten likof, kot se to spodobi pravim lovcem.

Opisal sem ta naš lov z namenom, da vsak vidi, da nismo šli v Pennsylvanijo na izprehod. Opisal sem vse dogodke, kakor so se vršili. Če se je vtaknila vmes kaka jagrovska, naj jo cenjeni čitatelji kar v miru použijejo, ker gotovo ni bilo vmes nobene tako kosmate, kakor se včasih bere v Jakovi koloni.

Na našem lovu smo se izkazali kot pravi greenhorni, toda v teh 12 dneh smo toliko napredovali, da lahko z

(Dalje na 3. strani).

Če verjamete, al' pa ne...

Clevelandčan se odpravi nekega dne z avtomobilom ven na farme. Med tednom je bil kupil avtomobil, pa ga je hotel preskusiti. Na vožnji med farmami ga je pa tako zmešalo, da ni vedel kje da je in na noben način ni mogel dobiti prave poti proti mestu. Pa zagleda pred seboj farmarja, ki vodi kravo na povodcu. Avtomobilist ustavi in prijazno vpraša farmarja, če bi mu ne pokazal poti proti Clevelandu.

"O, v Cleveland ste namenjeni?" reče postrežljivi farmar. "To pot vam pa lahko pokažem in prav v mesto vas lahko peljam, saj imam isto pot. Kar lepo zadej pejte za menoj, pa boste ravno prav prišli."

△

Oče svojemu 9-letnemu sinčku: "No, kaj se je pa danes zgodilo v šoli, da si tako vesel?"

"Oh, očka, danes sem bil pa od gospoda učitelja javno pohvaljen."

"Kaj mi poveš! Kaj pa je rekel gospod učitelj?"

"Rekel je napram sosedovemu Matičku, da je on še bolj neumen kot sem jaz."

△

"Tone, povej mi enkrat po pravici: zakaj se ne oženiš?"

"No, ker že hočeš vedeti, ti pa povem. Zato se ne ožením, ker imam vedno Tvojo ženo pred očmi."

"Kaj, Ti ljubiš mojo ženo, ti . . . ."

"Ne, saj je ne ljubim, samo bojim se, da bi tudi jaz tako dobil."

△

"Ja, ali je še sploh kaka pravica na svetu? In pa še posebno v tej Ameriki, ko ti p r ê p-e-t-i suhači rogoviljo okrog?"

"Kaj robantiš, Tone? Kaj se ti je pa zgodilo?"

"K a j bi ne robantil. Pri meni so dobili suhači nekaj vina, pa so šli in mene zaprli, vino pa izpustili."

△

"Ko bom umrla," je cajhnala stara Mihevka, "mi postavi nagrobni kamen in daj vdeti vanj napis: 'V nebesih je mir'."

"Veš kaj, Mica, mislim, da bo boljše, če napravimo napis: 'V nebesih je bil mir'."

△

O Božiču smo si dajali darila, po stari šegi in navadi. Tako je prinesla tudi mala, 5-letna hčerka Toneta Lučiča iz šole (hodi namreč v otroški vrtec) mal zavitek in je rekla staršem: "Tukaj sem napraviła v šoli darilce, ki je za oba, za ata in za mamo."

"Pa da vidimo, šta si učinila," reče ponosni oče, Hrvat Tone Lučič.

Odvije zavojček in vidi, da je mala hčerka napravila prav luštkan pepelnik.

"Pa kako, dragica," reče začuden Tone, "saj to darilo je samo zame, ker samo jaz kadim cigare. Mama ne more tega rabiti."

"Ne, ne, za oba je," se odreže mala. "Ata bo otresal notri pepel, mama ga bo pa omivala."

△

Pavel je dobil delo pri stavbeniku. Začel je delati v pondeljek, v sredo je pa prosil za vso tedensko plačo, ker ni imel denarja.

"Kako to?" se je začudil stavbenik. Saj delate komaj tri dni."

"Zato pa," reče Pavel. "Če sem vam jaz zaupal tri dni, pa dajte še vi meni tri dni."

Glasilo S. D. Z.

Slovenska Dobrodelna Zveza
The Slovenian Mutual Benefit Ass'n.

UST. 18. NOV. 1910. V DRŽAVI OHIO.

INK. 18. MARCA 1914. V DRŽAVI OHIO.

Sedež v Cleveland-u, O. 6233 St. Clair Avenue.
Telephone: Pennsylvania 886.

Imenik gl. odbora za leta 1929-30-31

UPRAVNI ODBOR:
Predsednik: JOHN GORNIK, 6217 St. Clair Ave.
I. Podpred. FRANK ČERNE, 6033 St. Clair Ave.
II. Podpred JULIJA BREZOVAR, 1173 E. 60th St.
Tajnik: PRIMOŽ KOCOJ, 6518 Edna Ave.
Blagajnik: JERNEJ KNAUS, 1052 E. 62nd St.
Zapisnikar: JAMES DEBEVEC, 6117 St. Clair Ave.

NADZORNI ODBOR:
1) JANKO N. ROGELJ, 6207 Schade Ave.
2) LOUIS J. PIRC, 6117 St. Clair Ave.
3) IGNAC SMUK, 6220 St. Clair Ave.

POROTNI ODBOR
1) LOUIS BALANT, 1808 E. 32nd St., Lorain, O.
2) LOUIS JERKIČ, 971 E. 76th St.
3) ALBINA NOVAK, 6030 St. Clair Ave.

FINANČNI ODBOR:
1) FRANK M. JAKŠIČ, 6111 St. Clair Ave.
2) LEOPOLD KUSHLAN, 19511 Nottingham Rd.
3) JOSEPH LEKAN, 3556 E. 80th St.

GLAVNI ZDRAVNIK:
DR. F. J. KERN. 6233 St. Clair Ave.

GLASILO ZVEZE:
AMERIŠKA DOMOVINA, 6117 St. Clair Ave.

Vse denarne zadeve in stvari, ki se tičejo Upravnega odbora, naj se pošilja na vrh. tajnika.
Vse pritožbine zadeve, ki jih je rešil društveni porotni odbor, se pošiljajo na predsednika porotnega odbora Louis Balant 1808 E. 32nd St., Lorain, O.

Collinwood-Newburg za S. D. Z.
(Piše gl. predsednik)

Kampanja, agitacija, delati, pridobiti novega članstva za Slovensko Dobrodelno Zvezo, to je geslo pri šestih društvih, spadajočih v našo domačo organizacijo. Glavni odbor Zveze običajno upelja kampanjo vsako leto, da v smislu iste seli častno kupo.

Pred par meseci je bila oficijelna kampanja gl. odbora, oziroma celotne Zveze zaključena in kupa preseljena. Pri večini Zvezinih društev so nastale počitnice. Collinwoodska in newburška društva in njih dobri člani so pa organizirali kampanjo na svojo roko. Glavni odbor je vzel z veseljem na znanje akcijo požrtvovalnih članov in članic ter določil nagrade onim, ki pridobe največ novih članov.

Kakor se čuje, se gre zob za zob, kdo bo zmagal. Na vsaki strani so tri društva: dva moška in po eno žensko društvo. Razlika je le ta, da imajo collinwoodska društva večje ugodnosti, več polja za nove člane, ker je tam veliko našega naroda naseljenega. Tudi kampanja njih društev bo trajala delj časa, in brez dvoma se Collinwood ne bo podal sosedom Newburčanom.

Vendar pa je neobhodno potrebno, da se v Collinwoodu primejo resnega dela, kajti naši Novomeščani so, kar se tiče naselbine, majhni, so pa po složnosti veliki. Pretekla zgodovina nam pripoveduje in nam je priča, kar so ondotni možje in žene začrtali v svoj program, to so tudi izpeljali, in vselej izpeljejo z najboljšim uspehom.

"Sto novih članov bo," tako je naznanil naš vrli dopisnikar in dober delavec na društvenem polju, brat Resnik. To je lepo število in z veseljem bo prišel gl. odbor in dekleta Častne straže, ko bodo novi kandidatje sprejeti potom istih.

V nedeljo 26. januarja zvečer se pričakuje, da bo dvorana v S. N. Domu na 80. cesti napolnjena vseh onih, kateri še niso videli nastopa naših deklet Častne straže. Navzoči bodo tudi vsi oni, katerim je naša Zveza pri srcu in vsi, ki ljubijo lep, bratski sestanek ter dobro, pošteno zabavo.

Bratje in sestre! Vsi na delo za večjo moč, za večje članstvo. Organizacija je dobra, na zdravi finančni podlagi, brez izvanrednega asesmenta. Predočimo jo kot tako naši mladini, vpišimo isto v naša društva. To bo v njih lastno korist, je njih protekcija, naši Zvezi pa je to v napredek, katerega naj dobiva brez presledka.

Opozarjam vse cenjeno članstvo, da zasleduje poročila v našem glasilu za mesec januar iz Newburga, za mesec februar iz Collinwooda ter mesec marc na St. Clairju. Na vseh treh prireditvah bodo izvrstno sestavljeni programi in ne bo vam žal, ako se teh sestankov in veselic udeležite.

LOV NA SRNJAKE
(Nadaljevanje iz 2. strani)

gotovostjo trdimo, da dobimo prihodnjo sezono v dvanajstih dneh 2 medveda in 4 srnjake. Toda vzeti bo treba več rekrutov seboj v bojno črto. Vsak bo moral imeti gotove zmožnosti in lastnosti.

Na primer: Mora biti vedno vesel in židane volje, za kar bi priporočal Frank Jeriča. Imeti mora dolge noge in majhna usta, za to bi priporočal Frank Legana. Ne sme biti nikdar lačen, še manj pa žejen. Za to bi priporočal Frank Marna. Mora imeti mirno kri in se mora pokoriti komandi. Za to bi priporočal John Klausa. Ne sme biti nikdar truden in zaspan. V to priporočam takega, kot je naš Maks. Če je še kdo v našem klubu, ki bi bil sposoben za tak lov, naj se takoj priglasi. Ker če zvesta o tem ostala dva lovska kluba, bo nastala prava dirka v Pennsylvaniji.

Seveda, vsak tak lovec se mora navaditi tudi lajati, ker bo moral iti za gonjača. Kar na Toneta Barago naj se obrnejo, ker on je mojster v tem. Priporočam tudi našemu predsedniku Jakatu, da se enkrat na lastne oči prepriča, kakšne jagre da ima pod svojo komando, in bo videl, da se ničesar ne ustrašijo in kar obljubijo, tudi store.

Naše geslo za prihodnjo sezono je: 2 bears, 4 bucks or — bust!

(Konec)

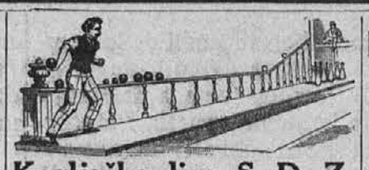

Kegljaška liga S. D. Z.

January 2.

Nap. Slovenci No. 5.			S. Y. M. C. No. 36-B.		
Kolar	161	145 121	Kotnik	182	138 142
Verbic	105	157 154	Kostelic	190	150 158
Blind	135	135 135	Hocevar	139	142 168
Zajc	92	91 106	Prebles	132	159 140
Jadrich	140	153 165	Kromar	214	169 170
	633	681 681		857	758 778
S. Y. M. C. No. 36_A			**Clairwood No. 40-B**		
Tekavec	166	164 165	Merhar	145	107 160
Snyder	174	210 185	Kogoy	114	136 197
Prosek	164	207 168	Safron	191	138 145
Leskovec	168	212 205	Zobec	1525	138 169
Verbic	162	172 163	Bokar	116	167 178
	834	965 886		718	686 849

January 3.

Slovenec No. 1			Prešern No. 17		
Zalokar	213	181 176	Blind	135	135 135
Krajc	144	113 125	Blind	135	135 135
Luznar	105	130 124	Blind	135	135
Grdina	181	155 204	Trebec	98	107 150
Demshar	162	164 145	Pozelnik	183	191 190
			Anzlovar		105
	805	743 774		686	703 715
Clairwood No. 40-A			**G. C. Delavcev No. 9**		
Mihelcic	167	190 143	Milavec	166	182 176
J.Stepic	165	169 161	Peterlin	141	184 148
Kogoy	147	138 157	Petek	170	160 147
Bokar	173	177 199	Strojin	126	140 162
F.Stepic	143	150 163	Wohlge'th	177	181 170
	795	824 823		780	848 802

STANDING

Team	W.	L.	Pct.
S. Y. M. C., No. 36-A	32	7	821
Glas Clev. Del., No. 9	32	10	762
Clairwood, No. 40-A	26	16	619
S. Y. M. C., No. 36-B	22	14	611
Slovenec, No. 1	19	20	487
Clairwood, No. 40-B	14	28	333
France Prešern, No. 17	10	29	256
Napredni Slovenci, No., 5	3	36	088

Team High Three-Game

Glas Clev. Del., No. 9	2757
S. Y. M. C., No. 36-A	2685
S. Y. M. C., No. 36-B	2626

Team High Single-Game

S. Y. M. C., No. 36-A	965
Glas Clev. Del., No. 9	945
S. Y. M. C., No. 36-B	939

Individual Three High-Game

Milavec	641
Pozelnik	633
Kromar	629

Individual High Single-Game

Kromar	236
Pozelnik	234
A. Kogoy	234

Individual Averages

Milavec	178
Kromar	176
Pozelnik	176
Jaksic	176
Leskovec	175
Wohlgemuth	174
Verbic	172
Strojin	171
Jo. Bokar	170
Tekavec	170
Grdina	169
Zalokar	169
F. Stepic	167
Mihelcic	165
Prebles	165

Thursday, Jan. 9—
Napredni Slovenci, No. 5 vs. Clairwood, No. 40-B, on 1 and 2 alleys.
Slovenec No. 1 vs. S. Y. M. C., No. 36-B, on 3 and 4 alleys (six games).

Friday, Jan. 10—
Prešeren, No. 17 vs. Clairwood, No. 40-A, on 1 and 2 alleys.
Glas Clevelandskih Delavcev, No. 9 vs. S. Y. M. C., No. 36-A, on 3 and 4 alleys.

PREFRIGANI GOLJUF

Kakšnih trikov se poslužujejo goljufi, nam kaže primer, ki se je pred kratkim dogodil v Kremsu. Neki propali trafikant je šel po cesti s svojim sinom. Naenkrat ju je dohitel pes, navidez popolnoma miren; mali dečko je zavpil in se prijel za nogo. V tem trenotku je privozil mimo nek avtomobil, iz katerega je stopil gospod, ki se je predstavil kot zdravnik. Dejal je, da bo malemu obvezal nogo in da bo tudi pričal, če bo oče tožil lastnika psa. Ta se je zelo začudil, ko so mu povedali, da je njegov pes ugriznil dečka, ker je poznal svojega psa kot popolnoma mirnega. Toda da bi stvar ne prišla pred sodišče, je plačal očetu 1000 šilingov kot odškodnino za njegovega sinčka.

Nekaj dni pozneje se je odigral isti dogodek v neki drugi ulici in to zopet s trafikantom in njegovim sinom. Zopet se je našel isti zdravnik, da obveže malemu nogo in da se prijavi kot prostovoljna priča. Da ne pride stvar pred sodišče, je lastnik psa plačal očetu večjo vsoto denarja. Komedija s psom se je ponovila večkrat na različnih ulicah, dokler niso bile varalice razkrinkani. Nekemu lastniku psa se je zadeva zdela sumljiva, ker je vedel, da njegov pes sploh ne grize ter je odtrgal dečku z noge obvezo, s katero ga je obvezal zdravnik. Videl je, da je noga popolnoma zdrava. Takoj je poklical stražnike, ki so aretirali očeta, dozdevnega zdravnika in dečka, ki je znal tako dobro simulirati ugriz psa. Na redarstvu so ugotovili, da je dozdevni zdravnik trafikantov brat in da so vsi trije živeli od odškodnin, ki so jih dajali lastniki psov.

SVETLOBA IN SENCA
Povest

"Kako si smešen, Miha," se je muzala Jerica. "Ali se je še katerikrat tepel Gašper brez tebe? Ali si ti kaj bolji?"

"To je vse kaj drugega. Jaz se ne bom ženil; zatorej si tudi lahko privoščim malo fantovske zabave."

V sveto fantovsko dolžnost si je štel Miha čuvati nad častjo domače hiše. Tone, ki je podnevi delal, ponoči spal, ni oglaril v temi okrog. Gašper, ki je prav oživel šele z mrakom, je bil drugačen. Miha ga je bil kmalu spazil in neko noč tudi pričakal. Gašper je klical Jerico, oglasil se je pa iza ogla Miha: "Spat!"

"Jaz sem, Miha, jaz Gašper," je dejal Gašper poluglasno.

"In če si hudič, boš bežal," je dejal Miha in robato poleno je priletelo tako trdo mimo Gašperjeve glave, da se je fant zgenil in ostrmel. Ko pa so drugič zaropotala drva v skladnici, se je pridušil in šel. "Zdaj pa nalašč, prav nalašč," se je jezil in klel proti domu. Takoj drugega jutra je postavil prijatelja Miha na odgovor; zakaj ni si mogel misliti, kaj bi jima moglo priti na skriž.

"Enkrat za vselej, Gašper," je dejal Miha in zaškripal z zobmi, "našo Jerico pusti pri miru, ko imaš drugih deklet dosti. Če bi bila tudi ona tako neumna, da bi verjela tvojim sleparskim besedam, jaz ti posvetim tako, da te bo mi nilo veselje do sleparjenja."

Gašper ga je debelo gledal, potem pa se mu je začel smejati, in ko je videl, da je prijatelja dovolj razjezil, mu je zaupno povedal, da se mu zdi, da ima res poštene namene da bo morda res vzel Jerico.

"Varuj se me, Gašper!" je dejal Miha in se obrnil.

Prijateljstvo se je bilo ohladilo. Miha se je delal, kakor da ne verjame Gašperjevim besedam, češ, da ga predobro pozna; Gašperju pa je ravno ta spor, ki mu je skalil precej fantovskega veselja, utrjal sklep, da res zasnubi Jerico. Na videz, pred ljudmi, sta si ostala najboljša prijatelja, v srcih sta si bila huda nasprotnika iz razlogov, o katerih nista hotela govoriti.

Druga se je začela na Gašperja jeziti mačeha, ki jo je bil Miha opozoril na nevarnost. Ona se je bila nadejala, da se pastorka sploh noče možiti, da bo s svojo doto kar doma ostala in delala. Zdaj pa je bilo videti, da hoče samo ženina izmenjati. Ali ne pride tako uboga žena iz dežja pod kap? To se pravi, njo za norca imeti. Kakor prej oče, tako se je hudovala zdaj ona sama, samo da ni tiščala, da naj bi se s Tonetom zopet pobotali.

"Če bi bila Jerica moja hči, jaz bi ji že pokazala," je dejala in hujskala očeta. Zakaj sama si res ni upala pretrdo prijeti odrastle pastorke, ker se je bala ljudi in govorjenja in da se ne bi preveč razkrili plemeniti nagibi njenega odpora. Očetu pa se je bolj smilila uboga hči, ki je prišla takemu brezsrčnemu človeku v roke.

"Kako se ti bo utepalo!" jo je svaril, "če te dobi Gašper v pesti! Kako mi boš očitala, da ti nisem dovolj branil, in kako se mi boš smilila, ko ti ne bom mogel pomagati! Tako se godi otrokom, ki ne poslušajo staršev, tako tudi staršem, ki poslušajo otroke!"

"Oh, oče," je ihtela hči, "ali me čaka sreča ali nesreča, to ve samo Bog; ampak to vem tudi jaz, da vam nikdar ničesar ne bom oponesla, naj se mi godi kakorkoli. Sama si posteljem, sama bom ležala; samo ne hudujte se nad menoj, da mi ne odtegnete blagoslova."

Vse prigovarjanje je bilo zaman. Trmasta hči se ni vdala. V hišo je začela prihajati Gašperjeva mati, ki je komaj čakala, da bi dobil sin pošteno ženo, ki bi njega izpreobrnila in njej odvzela gospodinjske skrbi. Prišel je že Gašper sam in dolge razgovore so imeli vsi skupaj, in naposled sta obiskala Kržan in Kržanka, nerada oba, vsak iz svojih razlogov, s hčerjo Gašperjevo mater, ki je na moč hvalila svojega sina, da je že zdaj ves drugačen, da ne ponočuje in da se ne brati več z Mihom.

Miha se je čutil zelo nesrečnega. Oh, da bi se bil Gašper res le šalil! Toda kaj, ko je vsè bridka resnica. Prišel bo dan, ko bo odšla Jerica iz domače hiše, in on ne bo več gledal njenih svežih lic in njenih svetlih oči, ne bo več slišal ljubkega smeha in prijazne besede; nič več se ne bo šalila ž njim, nič več grabila sena in otave za njegovo koso. Nič več ne bodo hodili skupaj v cerkev in iz cerkve, ona vesela kakor škrjanec, in on moški in ponosen na svojo družbo. Kako pa so se zasvetile vselej fantom oči, kadar so zagledali Jerico. In nihče si ni upal izreči objestne besede, ker je bil Miha zraven. Vse minilo, vse prešlo! Oh, kako težko je bilo Mihu pri srcu! Spomnil se je, da ima še nekaj dote terjati, s katero bi si kupil pot v Ameriko; toda pogledal je svoje noge ter zmajal z glavo. V hribe kam daleč bi šel, da ne bi slišal več domačih ljudi, da ne bi gledal več domačih krajev. In nobene žive duše ni bilo, kateri bi mogel Miha razodeti svojo žalost. Saj bi se mu vsak človek smejal. Oh, da bi njega takrat že pokrivala črna zemlja, ko bodo privriskali svatje. Toda, ali ni bila Tonetova poroka že tudi blizu? In vendar se je razdrla, in Tone bi bil boljši mož. Morda se ta zveza tudi razdere. Oh, če bi jo mogel on raztrgati! Polovico svojega revnega življenja bi dal za to srečo.

Iz strahu pred smešnostjo je hlinil Miha ravnodušnost in tiho varoval iskrico upanja ki mu je tlela v dnu srca. Na vas se mu ni ljubilo več hoditi; rajši je šel zvečer na polje ali po kakem samotnem potu, kjer ga nihče ni motil v njegovih mislih.

Gašper, ki je jemal slovo od samskega stanu in od fantovskega življenja, se je pa tudi odtegoval družbi. Tako je šel nekega večera sam po tako imenovanih Stegnah, tesni s svetlokožnimi brezami ob dobljeni poti, ki je odrezavala velik ovinek okrajne ceste, in preudarjal bodoče življenje, katero mu je slikala nevesta tako vabljivo, kako da se bosta doma držala in pridno delala; v krčmo ne bosta hodila nič, v druge druščine prav redkokrat.

Premotilo ga je okorno in počasno krevsanje, ki mu je prihajalo iz teme naproti. Kako prijetno mu je naznanjalo v prejšnjih časih pomoč v sili! Sedaj ga je dražilo in izzivalo. Premišljeval je trenotek, ali naj bi se obrnil, ali bi šel naprej. V rokavu je čutil svojo smrt, ki jo je bil vzel za vsak slučaj s seboj. Miha se je ustavil, ko je razločil človeško postavo pred seboj, in je vprašal, kdo da je.

— Jaz, — je dejal Gašper in spuščal iz rokava cepec.

"Spat!" je dejal Miha in se zadel ob njega. "Ali si že pozabil, kako si brusil pete izpod okna?"

"Varuj se, Miha!" je dejal zamolklo Gašper in vzdignil svojo smrt.

PANIKA V CIRKUSU

V malem slovaškem mestecu blizu Njitre se je v cirkusu Wolff za časa odmora pripetila strahovita nesreča. Medtem, ko si je občinstvo ogledovalo kletke cirkuške menežarije, se je nek osemletni deček približal levji kletki. Takrat pa je levinja Queen iztegnila svoje šake skozi mrežo in začela dečka za glavo vleči v kletko. Cirkuški uslužbenci so takoj navalili na zver z železnimi vilami in posrečilo se jim je, da so osvobodili dečka iz strašnega položaja. Tedaj pa je začelo občinstvo strahoma bežati in več oseb se je onesvestilo. Ko so dečka prenesli v bolnico, so zdravniki ugotovili, da je levinja dečka dobesedno skalpirala. Potegnila mu je z glave vso kožo z lasmi vred. Proti direktorju cirkusa so uvedli kazensko postopanje.

DEKLETA SO PRODAJALI

Nedavno se je vrnil iz Afganistana angleški trgovec, ki pravi, da so razmere v tej orientalski deželi neznosne, posebno v Kabulu, kjer so usmrtitve na dnevnem redu. Nasilja se nadaljujejo, toda ljudje so jih že vajeni. Mnogi podpirajo sedanjega vladarja, ker jim obeta bogastvo. Po porazu plemena Hagaraz, ki je bilo do zadnjega zvesto bivšemu kralju, so priredili veliko svečanost. Premagano pleme je moralo jamčiti za svojo zvestobo s tem, da je izročilo pristašem novega kralja 250 najlepših deklet. Ker pa potrebuje kralj v prvi vrsti denar, je odredil, naj prodajo vseh 250 deklet na javni dražbi. Povelje je bilo izpolnjeno in dekleta so prodali za 15,000 dolarjev...

Soba
se da v najem za enega fanta. 1264 E. 59th Pl. (6)

Policijski psi
naprodaj, stari 8 tednov. Oglasite se na 1245 E. 55th St. (9)

Proda se
ali zamenja dobro obstoječa grocerijska trgovina, blizu slovenske cerkve v Collinwoodu. Se zamenja za hišo ali lot. Lepa prilika za Slovenca. Pozve se v uradu. (11)

V najem
se da hiša s tremi sobami. Jako nizek rent. Stanovanje je na Lake Court. Vpraša se na 1016 E. 61st St.

Naznanilo
Vsemu članstvu društva Slovenec, št. 1, SDZ, se naznanja, da se udeleži redne mesečne seje 12. januarja, 1930, ob 9. uri dopoldne, v navadnih prostorih. Na dnevnem redu je nekaj točk, in je navzočnost članov zelo potrebna. Bratje se torej vabijo, da pridejo, da se povoljno rešijo stvari, da bo v prid članstvu in tako v prid društva kot organizaciji SDZ. Z bratskim pozdravom — vaš društveni predsednik, Frank Zorich.

Zgubila se je
Benrus zapestna ura z zaponko, in sicer preteklo soboto zvečer v bližini Grdinove dvorane. Dobi nagrado, kdor jo vrne na 1144 Norwood Rd. (6)

Soba
se da v najem za enega fanta. Gorka soba. 923 E. 73rd St. (6)

Išče se mož
star nad 21 let, ki govori slovensko in angleško, in ki je vajen med ljudmi. Najbolje, da ima svoj avtomobil, toda ni neobhodno potrebno. Pišite na urad "Ameriške Domovine." Le pismene prošnje se vpoštevajo. Naslovite: Salesman, Box 25, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. (9)

Naznanilo
Vsem delničarjem in delničarkam Slovenskega Narodnega Doma v Newburgu se tem potom naznanja, da se vrši glavna letna seja v nedeljo 19. januarja 1930, ob 1. uri popoldne. Pridite vsi delničarji in delničarke, da slišite poročilo o poslovanju v pretečenem letu. Ob enem bo treba odločiti, kako bomo praznovali 10-letnico otvoritve in obstanka našega doma, ki se vrši v mesecu juniju.—F. Cesar, tajnik. (7)

Priletna ženska
išče delo. Sprejme vsako hišno delo. 6311 Carl Ave. (7)

DNE 12. JANUARJA SE VRŠI
PLESNA VESELICA
združenih društev
FARE SV. VIDA
v Slovenskem Narodnem Domu

DR. J. V. ZUPNIK
ZOBOZDRAVNIK
6131 ST. CLAIR AVE.
V Knausovem poslopju
Nad North American banko
Vhod samo iz 62. ceste
Govorimo slovensko. 10 let na St. Clair Ave.
(W. S.)

VABILO
DRUŠTVO NAPREDNE SLOVENKE
št. 137 SNPJ
vabi v prvi vrsti vse članice, da se gotovo udeležite
VESELICE
ki se vrši
DNE 11. JANUARJA
V SPODNJI DVORANI SLOV. NARODNEGA DOMA
ZAČETEK OB 8. URI

Pripeljite seboj svoje prijatelje in prijateljice ter znance in znanke. Vabimo tudi drugo občinstvo, da nas poseti, ker zabave bo za vse dovolj. Igral bo Hojer Trio. Kdor jih je slišal v nedeljo na radio igrati, naj ne zamudi te prilike, ker obljubujemo, da bodo še bolj fino igrali na naši veselici. Postrežba bo prvovrstna. Za obilen poset se priporoča

Odbor

Ambulančna postrežba — Ponoči in podnevu
A. Grdina in Sinovi
POGREBNI ZAVOD
1053 E. 62ND STREET
PRVI SLOVENSKI POGREBNIKI V CLEVELANDU
HEnderson 2088
Nova ambulanca — Avtomobili za vse prilike

DESET LET POZNEJE

Nadaljevanje romana
"DVAJSET LET POZNEJE."
Spisal ALEXANDER DUMAS
za "Ameriško Domovino"
A. ŠABEC.

— Tako, kličem ga? — je vprašal d'Artagnan. — Nu, to ni nič takega; zanimam se pač še vedno za svoje stare prijatelje.

— Že prav, že prav, — je odvrnil Planchet, — toda za strantega ni treba hujšati. Storite, kar delam jaz: poiščite si razvedrila. Ali še niste opazili, da od časa do časa odhajam?

— Da. Petnajstega in tridesetega vsakega meseca.

— In čemu? Kaj neki mislite?

— I, nu. . . najbrž v kupčijskih zadevah. Menda hodiš nakupovat riž, sladkor, sirup in drugo, kar potrebuješ za svojo kolonijalno trgovino.

— O, motite se! — je rekel Planchet. — Nakupovanje nima ničesar opraviti z mojimi odhodi. O ne! Jaz hodim namreč ob tem času na svoje letovišče, v svojo letno hišo.

— Kako? Ti imaš letno hišo?

— Kakopak! V Fontainebleau-u.

— I, saj od tam prihajam jaz.

— Vem, zdaj boste šli pa z mano spet tja. Zagotavljam vam, da je zelo prijetno na mojem letovišču in jamčim vam, da se boste tam zabavali.

— Ti si bedak, Planchet, — je rekel Gaskonec. — Že toliko let te poznam, pa vidim, da te še vedno ne poznam Nu, prav: šel bom s teboj.

Če bi bil Planchet to noč prisluškoval ob vratih d'Artagnanove spalnice, bi bil čul spet d'Artagnana govoriti v spanju o Aramisu. Ko se je naslednjega jutra mušketirski kapetan prebudil, je ponovil: Te tri zagonetke mi ne dajo miru; moram jim priti do dna. Prvič: kaj ima Aramis skupnega z Baisemauxom, governerjem bastille? — Drugič: zakaj ne da Aramis ničesar slišati o sebi? Tretjič: kje tiči Porthos? Ker se moji prijatelji vsi tako skrbno skrivajo, moram biti dvakrat oprezen.

Naslednjega jutra je bila prva njegova pot v bastillo, da se malo pogovori z gospodom Baisemauxom in da izmami kaj iz njega, ako mogoče. A governer bastille je bil leden in neprodoren, uprav kakor zidovje njegove jetnišnice; ničesar ni mogel spraviti iz njega. Ko so mu pa postala d'Artagnanova vprašanja le prenadležna, se je odstranil s pretvezo, da mora pogledati za svojimi jetniki, nakar je toliko časa izostal, da je izgubil Gaskonec potrpljenje ter odšel, ne da bi pričakal njegovega povratka.

Ker si je d'Artagnan mislil, da se ne bo Baisemauxu nič tako mudilo, kakor obvestiti Aramisa o njegovem — d'Artagnanovem — obisku, zato se je skril v bližini vrat jetnišnice, da vidi, če bo governer bastille odposlal kakega sla. In ni se motil. Kmalu se je pojavil neki vojak, ki je imel v svojem pasu pismo in ki je ubral pot v smeri proti predmestju Saint-Antoine. Brez dvoma se je tikalo to pismo njega, d'Artagnana, t o d a vprašanje je nastalo, kako ga dobiti v roke.

Dočim je Gaskonec o tem premišljeval, mu je prišel slučaj na pomoč. Na ulici sta se pojavila dva stražnika, ki sta vodila seboj aretiranca, kateri je, po vsej priliki, pripadal boljšim družabnim slojem. Ko je aretiranec ugledal vojaka, ga je poklical na pomoč, skočil proti njemu ter se obesil nanj. Takoj se je zbrala na licu mesta gruča ljudi, izmed katerih so se eni pričeli zavzemati za aretiranca, drugi zopet za oba stražnika. D'Artagnan si ni pomišljal, temveč je v gneči in prerivanju stopil vojaku za hrbet, izmaknil mu pismo iz pasu ter jo nato ubral do bližnje hišne veže, v katero je stopil ter pismo odprl, ne da bi zlomil pečat. Pismo je nosilo naslov: Gospodu du Vallonu, pri gospodu Fouquetu v Saint-Mande. — V pismu pa je stalo: — Ljubi gospod baron! Obvestite gospoda d'Herblay-a, da je bil on tukaj in je skušal potolči po grmu. Vaš vdani Baisemaux. —

— Tako! — je vzkliknil d'Artagnan. — Zdaj vem, pri čem sem, in ne potrebujem več pisma. Ubogi vojak ne sme zastran mene v luknjo. — S temi besedami je stopil iz veže na ulico in spustil pismo na tla.

Prepir se je med tem končal v prilog obeh stražnikov, ki sta odpeljala dalje svojega jetnika. Tudi vojak je šel zopet dalje svojo pot Že po nekaj korakih pa je videl, da je izgubil pismo; prestrašen se je obrnil ter korakal nazaj. V svoje veliko veselje je našel pismo nedaleč od tam na pločniku. Vojak je pismo pobral, obrisal prah ž njega, ga pregledal ter videl, da je bilo med tem odprto. Toda zato si ni delal težke vesti, temveč je vtaknil pismo spet s pas ter korakal dalje.

D'Artagnan mu je sledil v primerni oddaljenosti, ker je nameraval četrt ure po oddaji pisma potrkati pri Porthosu.

Vratar poslopja, v katerem je bil Porthos, se je nekoliko pomišljal, toda ko mu je Gaskonec povedal svoj naslov: Generalni kapetan kraljevih mušketirjev, ga je takoj poprosil, naj vstopi. Lakaj je potem odpeljal d'Artagnana v krasen salon, kjer ga je prosil, naj izvoli nekoliko počakati, da ga javi gospodu baronu. Kmalu potem je začul Gaskonec znane korake, vrata so se odprla in pojavil se je Herkul. Ko je ugledal svojega prijatelja, se ga je polastila hipna zadrega, toda nemudoma je stopil k njemu ter ga z odkritosrčnim veseljem objel.

— Vi tukaj? — je vzkliknil Porthos.

— Vi tukaj? — mu je z enakim vprašanjem odgovoril Gaskonec.

— Kaj ne, čudite se, da me najdete v hiši gospoda Fouqueta? — je vprašal Porthos smehljaje.

— O, prav nič se ne čudim. Čemu ne bi smeli biti prijatelj gospoda finančnega ministra? — je rekel d'Artagnan — Saj gospod Fouquet ima mnogo prijateljev, posebno med duhovitimi ljudmi.

Porthos je bil tako skromen, da ni vzel tega poklona nase. — Nu, naj ste me videli že na Lepem otoku, — je rekel. — Res je, da poznam gospoda Fouqueta.

— Delovali ste proti meni, moj ljubi prijatelj, — je rekel d'Artagnan. — Bil sem na Lepem otoku, in kakor veste, sem v kraljevi službi. Ali niste slutili, da je želel kralj spoznati onega zaslužnega moža, ki je vodil in nadziral utrdbena dela in da je mene odposlal, da izvem, kdo je pravzaprav ta mož?

— Oh, če bi bil to vedel! — je vzkliknil Porthos.

— V tem slučaju je ne bi tako natihem popihali iz Vannesa, kaj ne? — je vprašal d'Artagnan.

— Res je tako. Toda, kaj ste si mislili, ko me niste več našli tam?

— Uganil sem resnico, — je odvrnil d'Artagnan. — Mislil sem si: Fouquet hoče, da ostane stvar tajna glede ureditve Lepega otoka, ker hoče kralju pripraviti veselo presenečenje. Dokaz za to je, da je Fouquet podaril kralju Lepi otok. Sam sem bil zraven, ko mu je ponudil to darilo. In pri tem je rekel: Neki moj dober prijatelj je vodil delo in nadziral gradnjo utrdb — baron lu Vallon. — Prav, je odvrnil kralj, predstavite mi tega moža.

— To da je rekel kralj? — je vprašal Porthos.

— Tako gotovo, kakor sem jaz d'Artagnan.

— Ah, in zakaj nisem bil še predstavljen kralju? — je zaklical Porthos.

— O, kar potrpite; bo že napočil tisti dan, — je rekel d'Artagnan porogljivo. — Sicer sem pa čul, da ste v prvih dneh po svojem prihodu —

— Nisem mogel prav gibati, da, to je res, — ga je prekinil Porthos.

— Kako? Niste se mogli prav gibati? Kako mislite? — je vprašal Gaskonec smeje.

— I, nu, — je odvrnil Porthos, ko je videl, da je izbleknil neumnost, — semkaj sem prijezdil na slabih konjih.

— Aha, mislil sem si tako, — je rekel d'Artagnan, — zakaj jahal sem takoj za vami in videl na cesti sedem ali osem mrtvih konj, ki so bili do smrti izjahani.

— Saj veste, da sem zelo težak — je rekel Porthos. — Tista ježa me je čisto uničila. Toda Fouquet mi je poslal zdravnika, ki me je kmalu spravil spet na noge. Ko sem se prvikrat spet preoblekel, mi je bila obleka preohlapna. Lahko si torej predstavljate mojo grozo.

— Toda med tem se je ta škoda spet izravnala, kakor vidim, — je rekel Gaskonec — Upam, da se tukaj, v druž bi najinega prijatelja Aramisa, izborno zabavate.

— Aramisa ni tukaj; on je v Fontainebleau-u, — je odvrnil du Vallon.

— Kako, Aramis je v Fontainebleau-u? Saj tam je tudi Fouquet. Ubogi Porthos, — je nadaljeval Gaskonec, — tam se ne bo nihče zmislil na vas, zakaj tam samo popivajo in veseljačijo. Povem vam, da se namerava Aramis sam okoristiti z uspehi vašega dela. On se tam izdaja za inženjerja Lepega otoka in pravi, da niste bili vi nič drugega kot rokodelec, zidarski mojster, navaden dninar. . . Ampak jaz mu bom prekrižal račune! Jaz sam vas bom predstavil kralju. Vedite namreč, da sem na dvoru še boljše zapisan kakor Aramis. Še več: jaz sem kraljev zaupni prijatelj. Torej pojdite z menoj!

— Toda Aramis se bo jezil.

— Ah, kaj. . . Vseeno je, če vas predstavi on ali jaz. Glavna stvar je, da dosežete svoj smoter.

—Že prav, že prav, toda toda kaj bo rekel Fouquet, če odidem iz njegove hiše?

— Kaj ste njegov jetnik, da ne bi smeli ven?

— To ne, toda gospodu ministru sem obljubil, da ne pojdem ven brez njegove vednosti.

— Nu, kaj si ne dopisujeta z Aramisom?

— Da, pošiljam mu pisma je odvrnil Porthos.

— Nu, čemu mu ne bi enkrat pisem osebno izročili? — je vprašal d'Artagnan.—Imate li morda zdaj kakšna pisma zanj?

— Pravkar je eno dospelo. Sicer pa ne vem, je li važno ali ne, kajti jaz jih ne čitam

— Nu, vidite, zdaj imate najlepšo priložnost. Pojdite z menoj v Fontainebleau, izročite Aramisu pismo, in ker se nahaja sedaj tudi kralj tam vas bom jaz njemu takoj predstavil.

— Da, da, ampak obljuba, ki sem jo dal Fouquetu? — je pomišljeval baron.

— Nu, kaj za to? Tudi minister Fouquet je v Fontainebleau-u in vi boste izpolnili svojo obljubo, da ne zapustite brez njegove vednosti njegove hiše, zakaj tam boste stopili predenj ter mu dejali: — Gospod Fouquet, čast imam, naznaniti vam, da sem prav kar zapustil vašo palačo.

— Prav pravite, — je rekel Porthos ter se ponosno vzravnal. — In če me vidi pri kralju, se mi ne bo upal delati nobenih očitkov.

— Nu, vidite, prav to sem vam hotel povedati, — je rekel d'Artagnan zadovoljno. — Kaj hočemo: ste pač zelo nadarjen človek. Ostane torej pri tem, da greste z mano v Fontainebleau.

— Da, in kakor nalašč, minister Fouquet mi je podaril dvoje izbornih konj, — je rekel Porthos.

— Konja pustite kar tukaj, — je rekel Gaskonec. — Sicer pa je morda bolje za pozneje, da ne sprejemate v bodoče več darov od njega.

Porthos je povesil glavo: — Dragi prijatej, — je rekel, — to zveni, kakor da bi bila politika v tej igri, in vi vendar veste, da jaz držim roke preč od politike. Povem vam, da se je tako bojim, da se rajši takoj vrnem v Pierrefonds.

— In prav bi storili, če bi bilo temu res tako, — je odvrnil d'Artagnan, — ampak pri meni, ljubi Porthos, ni govora o politiki. Jaz vam natakam čistega vina. Vi ste vodili dela na Lepem otoku in kralj vas želi spoznati. Vi ste skromni, kakor vsi veliki možje, in Aramis vas noče predstaviti, ker želi, da bi taka luč, kot ste vi, svetila samo pod polovnjakom; zato vas hočem jaz predstaviti kralju, da vas nagradi, kakor ste zaslužili. Vidite, to je moja politika.

— Nu, če je pa tako, je ta politika tudi moja, — je odvrnil dobri Porthos ter krepko stisnil Gaskončevo desnico.

Ko je d'Artagnan zapuščal s Porthosom Fouquetovo palačo, si je mislil: — Porthos je bil Aramisov jetnik. . . Radoveden sem, kako bo vzel na znanje njegovo osvoboditev

Moža sta odšla peš v Lombardsko ulico in d'Artagnan je o d v e d e l svojega starega bojnega tovariša k Planchetu, njunemu nekdanjemu zvestemu drugu. V trgovčevih prsih je bilo še vedno nekdanje srce; kljub temu, da je živel sredi svoje kramarije, vendar ni postala kramarska njegova duša. Porthosa je sprejel nadvse prisrčno, dasi je vedel, da mu bo n a r e d i l ogromno škodo na jestvinah njegove trgovine.

Trgovski pomočniki in vajenci so se poskrili pred velikanskim Herkulom po kotih odkoder so z največjim spoštovanjem opazovali, k a k o tare trde orehe s svojimi silnimi zobmi.

Ko se je Porthos tako mastil z orehi in rozinami, je od časa do časa pohvalil trgovino, rekoč: — Prav dober poklic ste si i z b r a l i, gospod Planchet.

Bilo je že dokaj pozno, ko so se vsi trije možje napravili na pot v Fontainebleau. Jahaje so se kratkočasili z razgovarjanjem, katerega pa se je Gaskonec malo udeleževal; zamišljen je jezdil dalje in samo enkrat dvignil glavo, ko je Porthos svojega nekdanjega bojnega tovariša Planchet-a spet nagovoril s zaupnim "ti," ter ga v svoji zadovoljnosti udaril po hrbtu, da je Planchetov konj prestrašen odskočil na stran.

— Gospodje, na cilju smo, — je rekel d'Artagnan ter razjezdil. Jezdeci so obstali pred malo hišico ob robu kraja, za katerim se je videlo v mesečini bele križe pokopališča. Planchet je odprl dvoriščna vrata, nakar so vsi trije odvedli svoje konje noter Planchet je poklical hlapca, izročil mu v oskrbo konje ter odvedel svoja gosta v hišo. Vstopili so v manjšo, prijazno sobo, katero je razsvetljevala svetilka, ki je visela izpod stropa. Sij svetilke je padal na mizo, ki je bila pregrnjena s snežnobelim prtom, na njem pa so stali krožniki in namizni pribor za dvoje oseb. Blizu mize je sedela v naslanjaču neka približno tridesetletna ženska, rožnatih lic in rdečih, svežih usten; po vsej priliki je ona vodila gospodinjstvo. Ženska je spala, v njenem naročju pa je predla lepa mačka.

Aha, Sibarit, zdaj razumem, zakaj nimaš obstanka v svoji trgovini, — je vzkliknil d'Artagnan hudomušno.

— Bravo, Planchet, bravo! — je zagrmel Porthos s svojim gromovitim glasom. — Komaj se je oglasil Porthos, je mačka prestrašeno skočila z naročja speče ženske, tudi ženska sama se je v hipu predramila, si pomencala oči ter smehljajo pozdravila gospode.

— Dovolite mi, draga prijateljica, — je dejal Planchet, da vam predstavim gospoda viteza d'Artagnana in gospoda barona du Valona. — Komaj je Planchet izrekel te besede, je naredil Porthos pred damo poklon, s katerim bi bila zadovoljna celo sama Ana Avstrijska, ki je svoje časno mnogo dala na galantnost. D'Artagnan je prijel njeno roko ter se poklonil z viteškim d o s t o j a n s t vom. Planchet pa jo je nato objel ter prisrčno poljubil.

— Pri moji veri, — je zaklical d'Artagnan, — Planchet ve, kako se oslaja življenje!

— Ljuba prijateljica, — je rekel Planchet svoji gospodinji, — že mnogokrat sem vam pravil o teh dveh gospodih. Prosim vas, skrbite za to, da bosta tukaj pogoščena, kakor bi bila doma.

— O, brez skrbi, ničesar ne bosta pogrešala, — je zagotovila gospodinja, z nizozemskim akcentom. — Toda kje sta druga dva gospoda, ki igrata v vaših zgodbah prav tako važno vlogo kakor ta dva gospoda?

— Madame je Holandka, — je vprašal d'Artagnan.

— Jaz sem iz Antverpna, — je odgovorila.

— Da, in imenuje se gospa Cechter, — je p r i p o m n i l Planchet.

— Prav, ampak ti jo drugače kličeš.

— Kajpak, nazivam jo Trudico.

— Zelo ljubko ime!

— Trudica je prišla sem iz Antverpna z dvatisoč goldinarji, — je pojasnil Planchet. — Zbežala je pred nekim tiranom, ki je ž njo grdo ravnal. Ker sem iz Pikardije, sem vedno ljubil Artoisanke. Saj veste, da je iz Artoisa v Flandrijo samo en korak. Ona je iskala zavetja p r i meni v Lombarški ulici, kjer je vložila v mojo trgovino svojih dvatisoč goldinarjev. Jaz sem s tem denarjem previdno špekuliral, in zdaj je nastalo iz dveh tisočev že deset tisoč. Tako je zdaj prosta in premožna, ima tukaj kravo, služkinjo in starega hlapca, prede zame platno in plete moje nogavice, vsakih štirinajst dni pa jo obiskujem. In pri vsem tem izgleda, da se počuti srečno.

— Da, saj sem tudi srečna, — je odgovorila T r u d i c a smehljaje.

(Dalje prihodnjič.)

DNE 12. JANUARJA SE VRŠI
PLESNA VESELICA
združenih društev
FARE SV. VIDA
v Slovenskem Narodnem Domu

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

Deputirani smo ponovno od okrajnega blagajnika za pobiranje davkov (taxes)
PLAČAJTE DAVKE PRI NAS

NAJVEČJA

Naš CHRISTMAS CLUB še vedno sprejema člane. Vpišite sebe in otroke.

slovenska in jugoslovanska hranilnica v Ameriki

Ali vam denar dovolj služi?

Ali dobite po 4 ali po 5 dolarjev obresti na sto vloženih dolarjev?

Ali želite pomagati rojakom do svojih domov?

Ali ste znani z našimi bančnimi uradi na 6235 St. Clair Avenue in na 819 East 185th Street?

Mi plačujemo že dvanajst let po

5%

na vloge

The International Savings & Loan Co.

Glavni urad: 6235 St. Clair Ave. Podružnica: 819 E. 185th St.

(V lastnih poslopjih)

PREMOŽENJE OKOLI DVA MILIJONA IN POL

Kdor vloži denar pred 15. januarjem, dobi obresti od 1. januarja naprej.